

Sygn. akt VIII P 20/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 września 2022 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodnicząca sędzia Anna Capik-Pater

po rozpoznaniu w dniu 1 września 2022 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawyz powództwa W. S., J. S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w K.

o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych, o dopłatę do nagrody z okazji Dnia G. oraz do nagrody rocznej tzw. 14-stej pensji

I

1. zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej na rzecz powoda J. S. kwotę 71.191,31 zł (siedemdziesiąt jeden tysięcy sto dziewięćdziesiąt jeden złotych trzydzieści jeden groszy) tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych za okres od 1 sierpnia 2016 roku do 27 maja 2019 roku, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

a. od kwoty 1.839,64 zł (tysiąc osiemset trzydzieści dziewięć złotych sześćdziesiąt cztery grosze) od dnia 11 września 2016 r.,

b. od kwoty 2.499,61 zł (dwa tysiące czterysta dziewięćdziesiąt dziewięć złotych sześćdziesiąt jeden groszy) od dnia 11 października 2016 r.,

c. od kwoty 2.515,82 zł (dwa tysiące pięćset piętnaście złotych osiemdziesiąt dwa grosze) od dnia 11 listopada 2016 r.,

d. od kwoty 2.343,12 zł (dwa tysiące trzysta czterdzieści trzy złote dwanaście groszy) od dnia 11 grudnia 2016 r.,

e. od kwoty 937,84 zł (dziewięćset trzydzieści siedem złotych osiemdziesiąt cztery grosze) od dnia 11 stycznia 2017 r.,

f. od kwoty 1.769,17 zł (tysiąc siedemset sześćdziesiąt dziewięć złotych siedemnaście groszy) od dnia 11 lutego 2017 r.,

g. od kwoty 2.089,26 zł (dwa tysiące osiemdziesiąt dziewięć złotych dwadzieścia sześć groszy) od dnia 11 marca 2017 r.,

h. od kwoty 1.536,74 zł (tysiąc pięćset trzydzieści sześć złotych siedemdziesiąt cztery grosze) od dnia 11 kwietnia 2017 r.,

i. od kwoty 2.004,05 zł (dwa tysiące cztery złote pięć groszy) od dnia 11 maja 2017 r.,

j. od kwoty 2.278,61 zł (dwa tysiące dwieście siedemdziesiąt osiem złotych sześćdziesiąt jeden groszy) od dnia 11 czerwca 2017 r.,

k. od kwoty 2.153,43 zł (dwa tysiące sto pięćdziesiąt trzy złote czterdzieści trzy grosze) od dnia 11 lipca 2017 r.,

l. od kwoty 1.120,29 zł (tysiąc sto dwadzieścia złotych dwadzieścia dziewięć groszy) od dnia 11 sierpnia 2017 r.,

- m. od kwoty 2.222,08 zł (dwa tysiące dwieście dwadzieścia dwa złote osiem groszy) od dnia 11 września 2017 r.,
- n. od kwoty 3.041,27 zł (trzy tysiące czterdzieści jeden złotych dwadzieścia siedem groszy) od dnia 11 października 2017 r.,
- o. od kwoty 2.125,63 zł (dwa tysiące sto dwadzieścia pięć złotych sześćdziesiąt trzy grosze) od dnia 11 listopada 2017 r.,
- p. od kwoty 1.798,51 zł (tysiąc siedemset dziewięćdziesiąt osiem złotych pięćdziesiąt jeden groszy) od dnia 11 grudnia 2017 r.,
- q. od kwoty 3.472,41 zł (trzy tysiące czterysta siedemdziesiąt dwa złote czterdzieści jeden groszy) od dnia 11 stycznia 2018 r.,
- r. od kwoty 1.926,57 zł (tysiąc dziewięćset dwadzieścia sześć złotych pięćdziesiąt siedem groszy) od dnia 11 lutego 2018 r.,
- s. od kwoty 2.482,60 zł (dwa tysiące czterysta osiemdziesiąt dwa złote sześćdziesiąt groszy) od dnia 11 marca 2018 r.,
- t. od kwoty 3.806,13 zł (trzy tysiące osiemset sześć złotych trzynaście groszy) od dnia 11 kwietnia 2018 r.,
- u. od kwoty 2.207,45 zł (dwa tysiące dwieście siedem złotych czterdzieści pięć groszy) od dnia 11 maja 2018 r.,
- v. od kwoty 1.771,23 zł (tysiąc siedemset siedemdziesiąt jeden złotych dwadzieścia trzy grosze) od dnia 11 czerwca 2018 r.,
- w. od kwoty 1.982,35 zł (tysiąc dziewięćset osiemdziesiąt dwa złote trzydzieści pięć groszy) od dnia 11 lipca 2018 r.,
- x. od kwoty 2.841,16 (dwa tysiące osiemset czterdzieści jeden złotych szesnaście groszy) od dnia 11 sierpnia 2018 r.,
- y. od kwoty 1.943,22 zł (tysiąc dziewięćset czterdzieści trzy złote dwadzieścia dwa grosze) od dnia 11 września 2018 r.,
- z. od kwoty 1.258,17 zł (tysiąc dwieście pięćdziesiąt osiem złotych siedemnaście groszy) od dnia 11 października 2018 r.,
- aa. od kwoty 2.928,41 zł (dwa tysiące dziewięćset dwadzieścia osiem złotych czterdzieści jeden groszy) od dnia 11 listopada 2018 r.,
- bb. od kwoty 1.836,44 zł (tysiąc osiemset trzydzieści sześć złotych czterdzieści cztery grosze) od dnia 11 grudnia 2018 r.,
- cc. od kwoty 3.675,39 zł (trzy tysiące sześćset siedemdziesiąt pięć złotych trzydzieści dziewięć groszy) od dnia 11 stycznia 2019 r.,
- dd. od kwoty 1.318,64 zł (tysiąc trzysta osiemnaście złotych sześćdziesiąt cztery grosze) od dnia 11 lutego 2019 r.,
- ee. od kwoty 2.898,59 zł (dwa tysiące osiemset dziewięćdziesiąt osiem złotych pięćdziesiąt dziewięć groszy) od dnia 11 marca 2019 r.,
- ff. od kwoty 2.189,35 zł (dwa tysiące sto osiemdziesiąt dziewięć złotych trzydzieści pięć groszy) od dnia 11 kwietnia 2019 r.,
- gg. od kwoty 378,10 zł (trzysta siedemdziesiąt osiem złotych dziesięć groszy) od dnia 11 maja 2019 r.,
2. zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej na rzecz powoda J. S. kwotę 8.011,95 zł (osiem tysięcy jedenaście złotych dziewięćdziesiąt pięć groszy) tytułem wyrównania czternastej pensji za lata 2017-2019 wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

a. od kwoty 2.465,52 zł (dwa tysiące czterysta sześćdziesiąt pięć złotych pięćdziesiąt dwa grosze) od dnia 16 lutego 2018r.,

b. od kwoty 2.813,41 zł (dwa tysiące osiemset trzynaście złotych czterdzieści jeden groszy) od dnia 16 lutego 2019r.,

c. od kwoty 2.733,02 zł (dwa tysiące siedemset trzydzieści trzy złote dwa grosze) od dnia 16 lutego 2020 r.,

3. zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej na rzecz powoda J. S. kwotę 8.322,52 zł (osiem tysięcy trzysta dwadzieścia dwa złote pięćdziesiąt dwa grosze) tytułem wyrównania nagrody z okazji Dnia G. za lata 2016, 2017, 2018 i 2019, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

a. od kwoty 2.422,64 zł (dwa tysiące czterysta dwadzieścia dwa złote sześćdziesiąt cztery grosze) od dnia 5 grudnia 2016 r.,

b. od kwoty 2.125,63 zł (dwa tysiące sto dwadzieścia pięć złotych sześćdziesiąt trzy grosze) od dnia 5 grudnia 2017 r.,

c. od kwoty 2.819,95 zł (dwa tysiące osiemset dziewiętnaście złotych dziewięćdziesiąt pięć groszy) od dnia 5 grudnia 2018 r.,

d. od kwoty 954,30 zł (dziewięćset pięćdziesiąt cztery złote trzydzieści groszy) od dnia 5 grudnia 2019 r.,

4. w pozostałej części oddała powództwo,

II

1. zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej na rzecz powoda W. S. kwotę 96.979,83 zł (dziewięćdziesiąt sześć tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt dziewięć złotych osiemdziesiąt trzy grosze) tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych za okres od 1 sierpnia 2016 roku do 28 marca 2019r., wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

a. od kwoty 4.507,04 zł (cztery tysiące pięćset siedem złotych cztery grosze) od dnia 11 września 2016 r.,

b. od kwoty 3.328,73 zł (trzy tysiące trzysta dwadzieścia osiem złotych siedemdziesiąt trzy grosze) od dnia 11 października 2016 r.,

c. od kwoty 4.360,06 zł (cztery tysiące trzysta sześćdziesiąt złotych sześć groszy) od dnia 11 listopada 2016 r.,

d. od kwoty 3.455,93 zł (trzy tysiące czterysta pięćdziesiąt pięć złotych dziewięćdziesiąt trzy grosze) od dnia 11 grudnia 2016 r.,

e. od kwoty 1.228,67 zł (tysiąc dwieście dwadzieścia osiem złotych sześćdziesiąt siedem groszy) od dnia 11 stycznia 2017 r.,

f. od kwoty 4.085,07 zł (cztery tysiące osiemdziesiąt pięć złotych siedem groszy) od dnia 11 lutego 2017 r.,

g. od kwoty 3.452,62 zł (trzy tysiące czterysta pięćdziesiąt dwa złote sześćdziesiąt dwa grosze) od dnia 11 marca 2017r.,

h. od kwoty 3.787,22 zł (trzy tysiące siedemset osiemdziesiąt siedem złotych dwadzieścia dwa grosze) od dnia 11 kwietnia 2017r.,

i. od kwoty 1.763,51 zł (tysiąc siedemset sześćdziesiąt trzy złote pięćdziesiąt jeden groszy) od dnia 11 maja 2017r. ,

j. od kwoty 3.432,58 zł (trzy tysiące czterysta trzydzieści dwa złote pięćdziesiąt osiem groszy) od dnia 11 czerwca 2017r.,

k. od kwoty 1.855,01 zł (tysiąc osiemset pięćdziesiąt pięć złotych jeden grosz) od dnia 11 lipca 2017r.,

- l. od kwoty 2.441,98 zł (dwa tysiące czterysta czterdzieści jeden złotych dziewięćdziesiąt osiem groszy) od dnia 11 sierpnia 2017r.,
- m. od kwoty 3.628,53 zł (trzy tysiące sześćset dwadzieścia osiem złotych pięćdziesiąt trzy grosze) od dnia 11 września 2017r.,
- n. od kwoty 2.281,72 zł (dwa tysiące dwieście osiemdziesiąt jeden złotych siedemdziesiąt dwa grosze) od dnia 11 października 2017r.,
- o. od kwoty 3.666,38 zł (trzy tysiące sześćset sześćdziesiąt sześć złotych trzydzieści osiem groszy) od dnia 11 listopada 2017r.,
- p. od kwoty 3.675,54 zł (trzy tysiące sześćset siedemdziesiąt pięć złotych pięćdziesiąt cztery grosze) od dnia 11 grudnia 2017r. ,
- q. od kwoty 1.683,91 zł (tysiąc sześćset osiemdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt jeden groszy) od dnia 11 stycznia 2018r.,
- r. od kwoty 4.222,46 zł (cztery tysiące dwieście dwadzieścia dwa złote czterdzieści sześć groszy) od dnia 11 lutego 2018r.,
- s. od kwoty 2.858,48 zł (dwa tysiące osiemset pięćdziesiąt osiem złotych czterdzieści osiem groszy) od dnia 11 marca 2018r.,
- t. od kwoty 4.229,84 (cztery tysiące dwieście dwadzieścia dziewięć złotych osiemdziesiąt cztery grosze) zł od dnia 11 kwietnia 2018r.,
- u. od kwoty 3.287,96 zł (trzy tysiące dwieście osiemdziesiąt siedem złotych dziewięćdziesiąt sześć groszy) od dnia 11 maja 2018r.,
- v. od kwoty 3.182,75 zł (trzy tysiące sto osiemdziesiąt dwa złote siedemdziesiąt pięć groszy) od dnia 11 czerwca 2018r.,
- w. od kwoty 2.033,58 zł (dwa tysiące trzydzieści trzy złote pięćdziesiąt osiem groszy) od dnia 11 lipca 2018r.,
- x. od kwoty 2.768,40 zł (dwa tysiące siedemset sześćdziesiąt osiem złotych czterdzieści groszy) od dnia 11 sierpnia 2018r.,
- y. od kwoty 753,44 zł (siedemset pięćdziesiąt trzy złote czterdzieści cztery grosze) od dnia 11 września 2018r.,
- z. od kwoty 3.923,98 zł (trzy tysiące dziewięćset dwadzieścia trzy złote dziewięćdziesiąt osiem groszy) od dnia 11 października 2018r.,
- aa. od kwoty 3.380,50 zł (trzy tysiące trzysta osiemdziesiąt złotych pięćdziesiąt groszy) od dnia 11 listopada 2018r.,
- bb. od kwoty 3.258,66 zł (trzy tysiące dwieście pięćdziesiąt osiem złotych sześćdziesiąt sześć groszy) od dnia 11 grudnia 2018r.,
- cc. od kwoty 4.804,90 zł (cztery tysiące osiemset cztery złote dziewięćdziesiąt groszy) od dnia 11 stycznia 2019r.,
- dd. od kwoty 4.433,99 zł (cztery tysiące czterysta trzydzieści trzy złote dziewięćdziesiąt dziewięć groszy) od dnia 11 lutego 2019r.,
- ee. od kwoty 1.207,40 zł (tysiąc dwieście siedem złotych czterdzieści groszy) od dnia 11 marca 2019r.;

2. zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej na rzecz powoda W. S. 9.643,98 zł (dziewięć tysięcy sześćset czterdzieści trzy złote dziewięćdziesiąt osiem groszy) tytułem wyrównania czternastej pensji za lata 2017-2019 wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie :

a. od kwoty 3.008,61 zł (trzy tysiące osiem złotych sześćdziesiąt jeden groszy) od dnia 16 lutego 2018r.,

b. od kwoty 3.814,68 zł (trzy tysiące osiemset czternaście złotych sześćdziesiąt osiem groszy) od dnia 16 lutego 2019r.,

c. od kwoty 2.820,69 zł (dwa tysiące osiemset dwadzieścia złotych sześćdziesiąt dziewięć groszy) od dnia 16 lutego 2020 r.,

3. zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej na rzecz powoda W. S. kwotę 12.762,64 zł (dwanaście tysięcy siedemset sześćdziesiąt dwa złote sześćdziesiąt cztery grosze) tytułem wyrównania niewypłaconej nagrody z okazji Dnia G. za lata 2016, 2017, 2018 i 2019, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

a. od kwoty 4.723,40 zł (cztery tysiące siedemset dwadzieścia trzy złote czterdzieści groszy) od dnia 5 grudnia 2016 r.,

b. od kwoty 4.144,60 zł (cztery tysiące sto czterdzieści cztery złote sześćdziesiąt groszy) od dnia 5 grudnia 2017 r.,

c. od kwoty 3.139,04 zł (trzy tysiące sto trzydzieści dziewięć złotych cztery grosze) od dnia 5 grudnia 2018 r.,

d. od kwoty 755,60 zł (siedemset pięćdziesiąt pięć złotych sześćdziesiąt groszy) od dnia 5 grudnia 2019 r.,

4. w pozostałej części oddała powództwo,

III

1. zasądza od pozwanej na rzecz powoda J. S. kwotę 8.427 zł (osiem tysięcy czterysta dwadzieścia siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda W. S. kwotę 10.020 zł (dziesięć tysięcy dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

3. nadaje wyrokowi w punkcie I.1 rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 2.590 zł (dwa tysiące pięćset dziewięćdziesiąt złotych),

4. nadaje wyrokowi w punkcie II.1 rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 2.590 zł (dwa tysiące pięćset dziewięćdziesiąt złotych),

5. nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 3.475,21 zł (trzy tysiące czterysta siedemdziesiąt pięć złotych dwadzieścia jeden groszy) tytułem zwrotu wydatków.

(-) sędzia Anna Capik-Pater

Sygn. akt VIII P 20/21

UZASADNIENIE

Powód J. S. w pozwie sprecyzowanym w piśmie procesowym z 10 lutego 2020r. wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) S.A. w K. kwoty 50 000 zł tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych oraz dodatku za pracę w godzinach nadliczbowych przypadających w nocy oraz w niedziele i święta w okresie od 1 sierpnia 2016r. do 27 maja 2019r., tytułem części niewypłaconej nagrody rocznej za lata 2016, 2017, 2018 i 2019, tytułem części niewypłaconej nagrody z okazji Dnia G. za lata 2016, 2017, 2018 i 2019, wraz odsetkami ustawowymi. Wniósł także o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych. W uzasadnieniu swojego stanowiska powód wskazał, że był pracownikiem pozwanej

na stanowisku sztygara oddziałowego oddziału mechanicznego ds. urządzeń dołowych pod ziemią oraz nadsztygara mechanicznego ds. urządzeń dołowych pod ziemią i wykonywał pracę w godzinach nadliczbowych pracując średnio każdego dnia od 3 dodatkowych godzin w porze nocnej, a także w niedziele i święta ponad normatywny czas pracy.

Powód W. S. w pozwie sprecyzowanym w piśmie procesowym z 10 lutego 2020r. wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) S.A. w K. kwoty 50 000 zł tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych oraz dodatku za pracę w godzinach nadliczbowych przypadających z nocy oraz w niedziele i święta w okresie od 1 sierpnia 2016r. do 28 marca 2019r., tytułem części niewypłaconej nagrody rocznej za lata 2016, 2017, 2018 i 2019, tytułem części niewypłaconej nagrody z okazji Dnia G. za lata 2016, 2017, 2018 i 2019, wraz odsetkami ustawowymi wraz z odsetkami ustawowymi. W uzasadnieniu powód wskazał, że był pracownikiem pozwanej na stanowisku nadsztygara górniczego pod ziemią i w okresie zatrudnienia wykonywał pracę w godzinach nadliczbowych w porze nocnej, a także w niedziele i święta ponad normatywny czas pracy.

W piśmie procesowym z 26 listopada 2020r. powodowie rozszerzyli żądanie pozwów. Wskazali, że w związku z doręczeniem stronie powodowej pełnej ewidencji czasu pracy, co umożliwiło powodom poczynienia swoich osobistych wyliczeń w zakresie dotyczącym żądania, a także w związku z brakiem udzielenia odpowiedzi przez pozwaną na wezwanie do zapłaty przed wytoczeniem powództwa, co obiektywnie uniemożliwiło powodom powzięcie rzetelnej informacji o rzeczywistym czasie pracy modyfikują żądanie pozwów w ten sposób, że wnoszą o:

1. zasądzenie od pozwanej (...) S.A. na rzecz powoda J. S. kwoty w łącznej wysokości 98 156,55 zł, tj.:

- kwoty 59 381,79 zł tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych za okres od 1 sierpnia 2016r. do 27 maja 2019r. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie,

- kwoty 30 774,76 zł tytułem dodatku do wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych za okres od 1 sierpnia 2016r. do 27 maja 2019r. wraz z odsetkami,

- kwoty 4 000 zł tytułem wyrównania 14-tej pensji, tj. części niewypłaconej nagrody rocznej za lata 2017, 2018, 2019 wraz z odsetkami ustawowymi,

- kwoty 4000 zł tytułem wyrównania N. B., tj. części niewypłaconej nagrody z okazji Dnia G. za lata 2016, 2017, 2018 i 2019 wraz z odsetkami,

2. zasądzenie od pozwanej (...) S.A. na rzecz powoda W. S. kwoty w łącznej wysokości 120 321,67 zł, tj.

- kwoty 80 972,39 zł tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych za okres od 1 sierpnia 2016r. do 28 marca 2019r. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie,

- kwoty 31 349,28 zł tytułem dodatku do wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych za okres od 1 sierpnia 2016r. do 28 marca 2019r. wraz z odsetkami,

- kwoty 4 000 zł tytułem wyrównania 14-tej pensji, tj. części niewypłaconej nagrody rocznej za lata 2017, 2018, 2019 wraz z odsetkami,

- kwoty 4 000 zł tytułem wyrównania N. B., tj. części niewypłaconej nagrody z okazji Dnia G. za lata 2016, 2017, 2018 i 2019 wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od 5 grudnia 2016r.

Pozwana w odpowiedzi na pozwy wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powodów kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwana podniosła, że zakres obowiązków powodów nie wymagał od nich wykonywania obowiązków poza wyznaczonymi godzinami pracy, a wcześniejsze przybycie do zakładu pracy wiązać należało z innymi, niezależnymi od pracodawcy okolicznościami. Dalej wskazała, że powodowie nie byli zobowiązani wykonywać czynności opisanych w pozwie poza godzinami pracy. Wskazała, że powodowie nigdy nie zgłosili przełożonym, że wykonywali pracę w godzinach nadliczbowych, ani nie kwestionowali wyliczeń swojego

wynagrodzenia. Według niej wyliczenia powoda obarczone są błędem, gdyż mimo, że jego dobową normą czasu pracy wynosiła 7,5 godziny to pozwana dokonywała wypłaty wynagrodzenia jak za 8 godzin pracy. Zatem wszystkie czynności dokonywane w przeciągu tej pół godziny poza faktycznym wykonywaniem pracy nie mogą być uznane za pracę w godzinach nadliczbowych, gdyż zrekomensowane były zmniejszonym dobowym wymiarem czasu pracy przy jednoczesnym zachowaniu wynagrodzenia za pełne osiem godzin pracy. Zarzuciła również powodowi, że w okresie trwania zatrudnienia nie zakwestionowali zasadności swojego czasu pracy jak i uzyskiwanego wynagrodzenia.

W piśmie procesowym z 24 lutego 2020r. pozwana podniosła zarzut przedawnienia do wszelkich roszczeń powodów powstałych przed 10 lutego 2017r.

W toku postępowania, po sporządzeniu opinii przez biegłą z zakresu wynagrodzeń powodowie ostatecznie sprecyzowali żądanie wnosząc:

1. w zakresie dotyczącym J. S. o zasądzenie od pozwanej kwoty w łącznej wysokości 87 525,78 zł, tj.
 - kwoty 71 191,31 zł tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych i dodatku za pracę w godzinach nadliczbowych za okres od 1 sierpnia 2016r. do 27 maja 2019r. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie,
 - kwoty 8 011,95 zł tytułem wyrównania 14-tej pensji za lata 2017, 2018 i 2019 wraz z odsetkami,
 - kwoty 8 322,52 zł tytułem wyrównania B.za lata 2016, 2017, 2018 i 2019 wraz z odsetkami,
2. w zakresie dotyczącym powoda W. S. o zasądzenie od pozwanej kwoty w łącznej wysokości 119 386,45 zł, tj.:
 - kwoty 96 979,83 zł tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych za okres od 1 sierpnia 2016r. do 28 marca 2019r. wraz z odsetkami,
 - kwoty 9 643,98 zł tytułem wyrównania 14-tej pensji wraz z odsetkami,
 - kwoty 12 762,64 zł tytułem wyrównania B. za lata 2016, 2017, 2018, 2019 wraz z odsetkami.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Powód J. S. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w pozwanej (...) S.A. od 5 października 1992r. do 27 maja 2019r. i w okresie objętym sporem pracował na stanowiskach sztygara oddziałowego oddziału mechanicznego ds. urządzeń dołowych pod ziemią i od 21 maja 2018r. nadsztygara mechanicznego ds. urządzeń dołowych pod ziemią. Do rozwiązania łączącego strony stosunku pracy doszło na podstawie porozumienia, gdy z dniem 27 maja 2019r. powód nabył uprawnienia do emerytury (dowód: akta osobowe powoda J. S.).

Powód W. S. był zatrudniony w pozwanej (...) S.A. w pełnym wymiarze czasu pracy od 1 grudnia 1993r. do 28 marca 2019r. i w okresie objętym sporem pracował na stanowisku nadsztygara górniczego pod ziemią. Do rozwiązania stosunku pracy doszło na podstawie porozumienia, gdy z dniem 28 marca 2019r. powód nabył prawo do emerytury (dowód: akta osobowe powoda W. S.).

Powodowie pracowali na KWK (...). Na kopalni obowiązują co do zasady 4 główne zmiany: I zmiana od 6:30 do 14:00, II zmiana od 12:00 do 19:30, III zmiana od 17:30 do 1:30, IV zmiana od 23:00 do 6:30. Oprócz tego jest jeszcze zmiana konserwacyjna od 1:30 do 9:00. Powodowie podobnie jak inni pracownicy dozoru musieli przychodzić do pracy wcześniej przed rozpoczęciem dniówki i wychodzić później, po jej zakończeniu, przy czym zawsze pracowali na zmianę pierwszą. Pozwana prowadziła rejestr czasu pracy RCP. Pracownicy zatrudnieni w dozorze, w tym powodowie, byli zaopatrzeni w dyskietki, które wprowadzali do czytników

przy wchodzeniu na teren zakładu pracy i opuszczeniu go. W taki sposób odnotowywano godziny przyścia i wyjścia pracowników. Ponadto odnotowywana była godzina zjazdu pod ziemię, oraz godzina wyjazdu na powierzchnię. Pomiędzy bramą wejściową/wyjściową, a biurem, w którym pracowali powodowie jest ok. 200-300 metrów i dojście z bramy do biura zajmuje 2-3 minuty.

W przypadku powoda J. S. to jako pracownik dozoru miał podległych mu od kilku do kilkunastu pracowników, którym należało przydzielić pracę, dokonać tzw. podziału pracy na zmianie. Powód pracował na oddziale mechanicznym, którego zadaniem było budowanie rurociągów, trasy kolejki, odstawy czyli przenośników taśmowych i zgrzeblowych. Powód pracował tylko na pierwszą zmianę. Jako kierownik oddziału powód musiał codziennie zjeżdżać pod ziemię. Jako nadsztygar obowiązywał go limit zjazdów, ale i tak w tym czasie faktycznie odbywał zjazdy pod ziemię. Przed rozpoczęciem zmiany powód musiał dokonać podziału czynności pomiędzy podległych u pracowników, co przeciętnie zajmowało kilkanaście minut. Przedtem jeszcze musiał zebrać raporty z poprzedniej zmiany, aby móc wiedzieć jakie czynności już zostały wykonane i jakie jeszcze należy wykonać. Zbieranie raportu też zajmuje przeciętnie kilka do kilkunastu minut. Następnie przed zjazdem na dół musiał przebrać się w strój roboczy, na markowni pobrać aparat ucieczkowy, lampę górniczą i metanomierz. Po wyjeździe na powierzchnię powód musiał zdać aparat ucieczkowy, sprzęt (lampę, metanomierz), szedł do łaźni wziąć kąpiel. Potem miał kontakt telefoniczny z warsztatem, który przygotowywał materiał, musiał zebrać raporty także od podwładnych sztygarów. Sztygarzy łącznie składali raport przez 15 minut, ale przychodzili także i inni pracownicy złożyć raport. Następnie musiał wypełnić książkę raportową, co zajmowało ok.30 minut. Następnie musiał przygotować polecenia na kolejną zmianę i to zajmowało 30 minut. Po przygotowaniu zadań dla kolejnych zmian musiał iść jeszcze do przełożonego nadsztygara, żeby złożyć mu raport. Gdyby tego nie zrobił to naraziłby się na utratę pracy bądź stanowiska. Przełożeni szli na naradę do swojego przełożonego i powód musiał na nich czekać, gdy oni następnie przedstawiali polecenia swoich przełożonych i powód musiał je realizować, co dotyczyło np. zadań do wykonania na kolejnych zmianach.

Powód W. S. pracował w dziale górniczym i był odpowiedzialny za transport urządzeń maszyn górniczych do wyznaczonego miejsca oraz dobór maszyn górniczych z uwagi na usytuowanie danych chodników. Również ten powód musiał przyjść wcześniej do pracy, bowiem miał także podległych sobie pracowników, od których zbierał raporty i musiał wiedzę oraz podział czynności przekazać pracownikom kolejnej zmiany. Także powód W. S. nie kończył pracy po wyjeździe na powierzchnię, gdyż oprócz zdania sprzętu i umyciu się musiał iść do biura i wykonać dalszą pracę taką jak pisanie regulaminów, technologii, opracowanie harmonogramów robót, pracował nad przetargami, zajmował się kontrolą dostarczanych na kopalnię materiałów. O godzinie 15:00 odbywała się czwarta narada, którą prowadził główny górniczy i powód musiał na niej być. Narada ta trwała około godziny, a czasami dłużej. Po takiej naradzie powód musiał wrócić do biura i obecnemu na zmianie nadsztygarowi i sztygarowi przekazać decyzje, które zapadły na tej odprawie. Dopiero po przekazaniu informacji mógł iść do domu. Wychodził z pracy pomiędzy godziną 16:00 a 17:00.

Przeciętnie powodowie musieli przyjść do pracy około godzinę przed rozpoczęciem zmiany i wychodzili z pracy około 1,5 - 3 godziny po zakończeniu zmiany.

Czynności wykonywane przez powodów przed wykonaniem zjazdu pod ziemię i po wykonaniu wyjazdu na powierzchnię należały do ich obowiązków i wynikały z przyjętej na kopalni organizacji pracy i oddziału. Z ich powodu powodowie musieli wcześniej rozpoczynać pracę i też zostawać dłużej po dokonaniu wyjazdu na powierzchnię. Przełożeni powodów na kopalni wiedzieli o takiej organizacji pracy i nie zwracali uwagi powodom, że przychodzą do pracy przed rozpoczęciem zmiany i zostają po jej zakończeniu. W czasie tych godzin powodowie nie załatwiali żadnych prywatnych spraw. Nie było możliwości wykonania obowiązków pracowniczych w czasie pracy wynoszącym 7,5 godziny (dowód: akta osobowe powodów, wydruki RCP i listy płac k.92 – 160 akt, k.201 – 255 akt, k.493 – 643 akt, zeznania świadków P. S., P. L., K. U., J. B., S. M. – protokół elektroniczny z rozprawy z 16 września 2021r. czas 00:08:02 – 03:03:27, zeznań powodów W. S. i J. S. – protokół elektroniczny z rozprawy z 30 września 2021r. czas 00:02:09 – 01:04:40).

Zgodnie z §15 ust.2 obowiązującego u pozwanej od 1 stycznia 2007r. regulaminu pracy czas pracy pracowników kopalni zatrudnionych pod ziemią wynosił 7,5 godzin na dobę i 37,5 godzin na tydzień przy 5-dniowym tygodniu pracy (dowód: regulamin pracy k.53 – 65 akt).

Okres rozliczeniowy czasu pracy na kopalni wynosił 3 miesiące (dowód: Zarządzenie nr (...) Dyrektora/ Kierownika (...) Zakładu (...) k. 45-47 akt, Zarządzenie nr (...) Dyrektora KWK (...) z 16 lipca 2012r. w sprawie pracy w godzinach nadliczbowych k.50 - 51 akt).

Z tytułu przepracowanych nadgodzin w spornym okresie powód W. S. powinien otrzymać 96 979,83 zł. Jednocześnie w związku z niewypłaceniem powodowi wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych do wyrównania pozostają należności powoda z tytułu nagród rocznych, tj. B. i 14-tej pensji, a mianowicie z tytułu B. za lata 2016, 2017, 2018 i 2019 w kwotach kolejno: 4 723,40 zł, 4 144,60 zł, 3 139,04 zł, 755,60 zł, a także z tytułu 14 – tej pensji za lata 2017, 2018, 2019 w kwotach kolejno: 3 008,61 zł, 3 814,68 zł, 2 820,69 zł.

Z tytułu przepracowanych nadgodzin w spornym okresie powód J. S. w spornym okresie powinien otrzymać 71 191,31 zł. Jednocześnie w związku z niewypłaceniem powodowi wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych do wyrównania pozostają należności powoda z tytułu nagród rocznych, tj. B. i 14 – tej pensji, a mianowicie z tytułu B. za lata 2016, 2017, 2018 i 2019 w kwotach kolejno: 2 465,52 zł, 2 813,41 zł, 2 733,02 zł, a także z tytułu 14 –tej pensji za lata 2017, 2018 i 2019 w kwotach kolejno: 2 422,64 zł, 2 125,63 zł, 2 819,95 zł, 954,30 zł (dowód z opinii biegłego sądowej D. B. opinia główna k.424 – 479 akt i opinia uzupełniająca k. 647 – 656 akt).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane powyżej dowody, które nie były kwestionowane przez strony, a które Sąd uznał za spójne i logiczne. Sąd dokonał ustaleń w oparciu o zapisy systemu RCP, które nie budziły zastrzeżeń stron i zostały potwierdzone zeznaniami świadków i powodów. W zakresie wyliczenia wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych oraz nagród rocznych, tj. 14-cki i B. Sąd oparł się na wyliczeniach dokonanych przez biegłą sądową z zakresu księgowości D. B.. Sąd w pełni podzielił tę opinię w zakresie ostatecznych wyliczeń zawartych w opinii uzupełniającej, gdyż była ona rzeczowa, specjalistyczna, wydana została w oparciu o dane wynikające z wydruków systemu RCP przedłożonych do akt sprawy, z uwzględnieniem uregulowań obowiązujących u pracodawcy, a także zgodnie ze zleceniem Sądu, w tym przy uwzględnieniu do obliczenia normalnego wynagrodzenia – wynagrodzenia zasadniczego, premii, świadczenia z tzw. Karty Górnika oraz dodatku gwarantowanego oraz przy przyjęciu, że powodowie świadczyli pracę od momentu wejścia na teren zakładu pracy do momentu wyjścia z niego. Biegła przyjęła normę czasu pracy wynoszącą 7,5 godziny na dobę. Strona pozwana nie zakwestionowała opinii biegłej w żadnym zakresie. W piśmie procesowym z 25 maja 2022r. pozwana oświadczyła, że nie kwestionuje opinii biegłej. W takiej sytuacji Sąd uznał tę opinię za miarodajną w sprawie wyliczenia wysokości spornego wynagrodzenia powodów. Sąd miał na uwadze także, że pozwana nie przedłożyła żadnego wniosku dowodowego celem wykazania okoliczności, że powodowie nie pracowali ponad obowiązujące ich normy czasu pracy i byli w stanie wykonywać powierzone im zadania w ciągu 7,5 godziny na dobę, chociaż to na niej spoczywał ciężar wykazania tego faktu. Jednocześnie Sąd miał na uwadze, że strona pozwana nie prowadziła poza systemem RCP innej ewidencji czasu pracy. Zgodnie z art.149 §1 k.p. pozwana miała obowiązek prowadzenia ewidencji czasu pracy dla każdego pracownika, który skonkretyzowany został w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 28 maja 1996r. w sprawie zakresu prowadzenia przez pracodawców dokumentacji w sprawach związanych ze stosunkiem pracy oraz sposobu prowadzenia akt osobowych pracownika. W §8 pkt 1 i §8a tego rozporządzenia wskazano, że pracodawca zakłada i prowadzi odrębnie dla każdego pracownika kartę ewidencji czasu pracy w zakresie obejmującym: pracę w poszczególnych dobach, w tym pracę w niedziele i święta, w porze nocnej, w godzinach nadliczbowych oraz w dni wolne od pracy wynikające z rozkładu czasu pracy w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy, a także dyżury, urlopy, zwolnienia do pracy oraz inne usprawiedliwione i nieusprawiedliwione nieobecności w pracy. Do karty ewidencji czasu pracy pracownika dołącza się jego wnioski o udzielenie czasu wolnego od pracy w zamian za czas przepracowany w godzinach nadliczbowych. Pozwana tego obowiązku nie realizowała. Jak stwierdził Sąd Apelacyjny w Gdańsku

w wyroku z 14 sierpnia 2013r. skoro pracodawca (pozwana) nie wywiązał się z nałożonego na niego obowiązku prowadzenia ewidencji czasu pracy (art.94 pkt 9a k.p., art.149§1 k.p.), to pracownik może powołać wszelkie dowody na wykazanie pracy w godzinach nadliczbowych, w tym posiadające mniejszą moc dowodową niż dokumenty czasu pracy (III APa 26/13, Lex nr 1366059).

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powodów zasługiwało na uwzględnienie do kwoty wyliczonej przez biegłą sądową D. B..

Zważyć należy, iż obowiązujące u strony pozwanej akty prawne o charakterze zakładowym w sposób niebudzący wątpliwości zaliczają stanowiska pracy zajmowane

w spornym okresie przez powoda do stanowisk pracy pod ziemią. Powyższe znalazło również odzwierciedlenie w nazwach stanowisk. Zgodnie z regulaminem pracy czas pracy powodów wynosił 7,5 godzin na dobę oraz 37,5 godzin na tydzień przy pięciodniowym tygodniu pracy. Kodeks pracy przewiduje możliwość skrócenia czasu pracy poniżej określonych norm. Taka możliwość dotyczy pracy wykonywanej w szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia warunkach. Praca w takich warunkach w zależności od nasilenia czynników szkodliwych trwa krócej od powszechnie obowiązującej dobowej lub tygodniowej normy czasu pracy (art. 145 k.p.). Taki czas pracy – mimo jego skrócenia jest normalnym czasem pracy ze wszystkimi tego konsekwencjami.

Jednocześnie pozwana miała obowiązek wypłacać powodom wynagrodzenie jak za 8 godzin pracy, bowiem powodowie pracowali w pełnym wymiarze czasu pracy, a norma dobową 7,5 godziny dotyczyła czasu pracy i nie mogła obniżać ich wynagrodzenia.

Podkreślić należy, że skrócenie czasu pracy powodów wynikało z ich zatrudnienia w warunkach szczególnie uciążliwych i szkodliwych, zaś przyjęcie, że powodom należało się wynagrodzenie za 7,5 godzin oznaczałoby, że byłiby gorzej traktowani niż pracownicy pracujący w innych systemach czasu pracy i ponieśliby negatywne konsekwencje finansowe za obniżenie mu normy dobowej, co nie jest w jakikolwiek sposób nieuzasadnione. W ocenie Sądu brak jest jakichkolwiek podstaw by wynagrodzenie za pół godziny zaliczyć na poczet wynagrodzenia dochodzonego w tym postępowaniu. Ponadto pracownik, którego dobową normę czasu pracy została obniżona do 7,5 godziny, posiada prawo do wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych (tj. normalnego wynagrodzenia i dodatku za pracę w godzinach nadliczbowych) ponad 7,5 godzin na dobę (por: wyrok Sądu Najwyższego z 6 lipca 2005 r., sygn. akt III PK 51/05).

W niniejszej sprawie Sąd ustalił, że powodowie pracowali ponad tę normę – co wykazane zostało wydrukami RCP, korespondującymi z danymi wynikającymi z tych wydruków zeznaniami świadków oraz powodów. Pozwana stała na stanowisku, że powodowie nigdy wcześniej nie zgłaszali i nie udokumentowali pracy w godzinach nadliczbowych. Tymczasem zgodnie z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa pracy oraz regulaminem pracy obowiązującym u pozwanej powodowie faktycznie przekraczali zarówno normę dobową, jak i tygodniową.

Przepis § 16 regulaminu pracy stanowi, że praca wykonywana ponad normy czasu pracy określone w § 15 stanowi pracę w godzinach nadliczbowych. Natomiast regulacja zawarta w § 16 ust. 1 wskazuje, że praca w godzinach nadliczbowych jest dopuszczalna tylko w razie konieczności prowadzenia akcji ratowniczej dla ochrony życia lub zdrowia ludzkiego albo dla ochrony mienia lub usunięcia awarii lub w razie szczególnych potrzeb kopalni. Postępowanie dowodowe wykazało, że powodowie pracowali ponad obowiązującą ich normę w związku ze szczególnymi potrzebami pracodawcy. Praca powodów była tak zorganizowana, że przed przejściem zmiany powodowie musieli przygotowywać się do niej przez zapoznawanie się z aktualną sytuacją w kopalni, dzięki czemu mogli zaplanować pracę podległego działu. Dodatkowo było obowiązkowe uczestnictwo powodów w odprawach dozoru. Ponadto również po wyjeździe na powierzchnię, powodowie mieli szereg dodatkowych obowiązków, w tym brali udział w naradach i musieli zaplanować pracę dla kolejnych zmian.

Zgodnie z art. 151⁴ § 1 k.p. pracownicy zarządzający w imieniu pracodawcy zakładem pracy i kierownicy wyodrębnionych komórek organizacyjnych wykonują, w razie konieczności, pracę poza normalnymi godzinami pracy bez prawa do wynagrodzenia oraz dodatku z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych, z zastrzeżeniem § 2. Natomiast § 2 stwierdza, że kierownikom wyodrębnionych komórek organizacyjnych za pracę w godzinach nadliczbowych przypadających w niedzielę i święto przysługuje prawo do wynagrodzenia oraz dodatku z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych w wysokości określonej w art. 151¹ § 1, jeżeli w zamian za pracę w takim dniu nie otrzymali innego dnia wolnego od pracy.

Definicja pracownika zarządzającego w imieniu pracodawcy zakładem pracy zawarta została w art. 128 § 2 pkt. 2 k.p., zgodnie z którą przez pracowników zarządzających w imieniu pracodawcy zakładem pracy - należy przez to rozumieć pracowników kierujących jednoosobowo zakładem pracy i ich zastępców lub pracowników wchodzących w skład kolegiального organu zarządzającego zakładem pracy oraz głównych księgowych.

Powodowie nie należeli do tej kategorii, ponieważ nie kierowali jednoosobowo zakładem pracy, nie zajmowali stanowiska zastępcy takiej osoby, nie wchodzili w skład organu kolegiального zarządzającego zakładem pracy i nie zajmowali stanowiska głównego księgowego.

W ocenie Sądu powodowie nie byli także kierownikami wyodrębnionej jednostki organizacyjnej w rozumieniu art. 151⁴ k.p.

Wykładni tego pojęcia dokonał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z 20 września 2005r. (II PK 56/05). Cytowany przepis wprowadza wyjątkową regulację w zakresie wynagradzania dotyczącą kierowników wyodrębnionej komórki organizacyjnej. Chodzi tutaj o wyodrębnioną komórkę organizacyjną zakładu pracy, a nie każdą komórkę organizacyjną, których w zakładach pracy może być wiele np. dział, referat, pion, oddział. Sąd Najwyższy podkreślił, że interpretacja pojęcia „kierownik wyodrębnionej komórki organizacyjnej” nie może być dokonywana rozszerzająco. W rozpatrywanej kategorii podmiotowej chodzi o kierowników wyodrębnionej komórki organizacyjnej. Z kolei wyodrębnienie komórki organizacyjnej z zakładu pracy powinno wynikać z istotnych cech organizacyjnych dotyczących zarządzania zakładem pracy, z uzyskania przez daną komórkę względnej samodzielności. Chodzi tutaj o stanowiska dotyczące kierowania zakładem pracy i to tylko o stanowiska pod tym względem najważniejsze. Regulacja ta dotyczy pracowników, którzy w istocie rzeczy uzyskali funkcję samodzielnego zarządzania komórką organizacyjną. Powodowie nie posiadali takich kompetencji,

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że powodowie musieli być obecni w pracy wcześniej, aby przygotować pracę dla zmiany oraz musieli zostać dłużej po zakończeniu zmiany, aby wykonać obowiązki pracownicze, których nie mogli zrealizować pod ziemią.

Polecenie pracy w godzinach nadliczbowych, powodowie otrzymali poprzez ustalenie przez pozwaną zakresu obowiązków i organizację pracy osób dozoru. W takim samym kontekście wypowiedział się również Sąd Najwyższy w wyroku z 2 października 1978r. (I PRN 91/78) stwierdzając, że „przepisy art. 133 i 134 k.p. nie uzależniają przyznania wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych od warunku, aby praca w tych godzinach wyraźnie była zlecona pracownikowi przez przełożonego. Decydujące znaczenie ma również wykonywanie pracy w godzinach nadliczbowych za zgodą lub wiedzą przełożonego, albo też nawet bez zgody i wiedzy – jeżeli konieczność świadczenia pracy w godzinach nadliczbowych wynika z obiektywnych warunków pracy, nie pozwalających pracownikowi na wykonanie zleconych mu zadań w ustawowej normie czasu pracy. Wspomniane obiektywne warunki pracy, wykluczające możliwość wykonania zadań planowany w ustawowym czasie prac, są równoznaczne ze „szczególnymi potrzebami pracodawcy”. W wyroku z dnia 10 listopada 2009r., (II PK 51/09, OSNP 2011/11-12/150) Sąd Najwyższy podkreślił, że „uznaniu za pracę w godzinach nadliczbowych (art. 151 § 1 pkt 1 k.p.) pracy, którą pracodawca zlecił pracownikowi i godził się na jej wykonywanie po normalnych godzinach pracy, nie przeszkadza niezachowanie reguł porządkowych wynikających z regulaminu pracy, uzależniającego podjęcie takiej pracy od pisemnego polecenia przełożonych pracownika

lub wymagającego późniejszej akceptacji jej wykonania.”

Zważyć należy, że to na pracodawcy ciąży obowiązek takiego zorganizowania pracy, aby pracownik mógł wykonać powierzone mu obowiązki w normatywnym czasie pracy. Tymczasem z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków i powodów wynika jednoznacznie, że pracownicy dozoru średniego i wyższego nie byli w stanie wykonać powierzonych im zadań w ciągu 7,5 godziny dziennie, gdyż część zadań zmuszeni byli wykonywać na powierzchni przed i po zjeździe na dół kopalni. Pozostawanie w pracy jest wręcz wymagane. System pracy ustalony w toku niniejszego postępowania funkcjonuje u pozwanej od lat i jest związany ze specyfiką ruchu zakładu górniczego. Kierownictwo kopalni musi wobec tego mieć od lat świadomość, że pracownicy dozoru pracują więcej, niż obowiązujące ich normy czasu pracy.

Wypada zauważyć, że pozwana wprowadziła system RCP, aby odnotowywać czas pracy swoich pracowników. Po przesłuchaniu świadków i powodów, nie ulegało natomiast wątpliwości, że powodowie, od odbicia karty przy wejściu, do odbicia karty przy wyjściu, pozostawali w dyspozycji pracodawcy i wykonywali pracę będąc w zakładzie pracy i za cały ten czas należy im się wynagrodzenie, łącznie z dodatkiem za pracę godzinach nadliczbowych. Czas pracy według systemu RCP nie był taki sam dla powodów każdego dnia, gdyż zależał od sytuacji w zakładzie pracy, rodzaju i ilości obowiązków każdego dnia. Powodowie nie przebywali na terenie kopalni dla konieczności załatwiania spraw prywatnych, tylko z potrzeby świadczenia pracy, a czas pracy zależał od potrzeb pracodawcy danego dnia.

W konsekwencji Sąd uznał, że do czasu pracy pracownika należy wliczać nie tylko czynności polegające na wykonywaniu pracy w ścisłym tego słowa znaczeniu, lecz także czynności, które pracownik musi wykonać, aby pracę rozpocząć i ją zakończyć. Również konieczność wykąpania się i przebrania po pracy wiązała się ze specyfiką pracy powodów

i z warunkami pracy panującymi pod ziemią. Wykonanie wymienionych czynności przez powodów powinno odbyć się w czasie pracy, czyli mieścić się w ustalonych godzinach pracy.

W związku z powyższym na podstawie art. 151¹ § 1 - 3 k.p oraz załącznika nr 19 i 20 ZUZP dla pracowników (...) S.A. z 23 listopada 1993r., Sąd zasądził na rzecz powodów kwoty zgodnie z wyliczeniem biegłej.

Oddalono zaś powództwo w zakresie żądania odsetek za opóźnienie w wypłaceniu wyrównania czternastej pensji za lata 2017, 2018, 2019 już od 11 lutego odpowiednio za lata 2018, 2019 i 2020r. podczas, gdy pozwana miała obowiązek wypłacić nagrodę roczną do dnia 15 lutego roku następnego za rok poprzedni. Zatem w zwłoce pozostawała dopiero odpowiednio od 16 lutego w kolejnych latach .

O odsetkach ustawowych orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p.

Jednocześnie Sąd nie uwzględnił podniesionego przez pozwaną zarzutu przedawnienia w zakresie roszczeń mając na uwadze, że z treści uzasadnienia pozwu z 9 września 2019r. i z załączonego do niego przedsądowego wezwania wynika jednoznacznie, że powodowie faktycznie domagali się wypłaty wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych za okres trzech lat, czyli od 1 sierpnia 2016r. do 27 maja 2019r. i tylko wskutek oczywistej omyłki w pozwie z 9 września 2019r. wskazano na okres od 1 sierpnia 2017r., co następnie zostało sprostowane w piśmie procesowym z 10 lutego 2020r. Nadto Sąd zwraca uwagę, że składając pozew powodowie nie mieli dostępu do dokumentacji, która pozwałaby im na dokładne wyliczenie dochodzonego wynagrodzenia i nie posiadali wiedzy specjalnej pozwalającej na dokładne wyliczenie wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych, uwzględniając zasady przewidziane w art.151(1) k.p. Zatem dopiero po uzyskaniu pełnej ewidencji czasu pracy i następnie wyliczeń dokonanych przez biegłą powodowie mogli sprecyzować swoje żądanie co do wysokości, co też niezwłocznie uczynili. Niezależnie od powyższego podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia stanowi nadużycie prawa podmiotowego i narusza zasady współzycia społecznego (art.8 k.p.). Pozwana doskonale wiedziała, że pracownicy dozoru pracują więcej niż obowiązujące ich normy czasu pracy, pomimo tego w żaden sposób nie zmieniła organizacji pracy tak, aby zapewnić pracownikom przestrzeganie norm czasu pracy i prawa do odpoczynku.

Wyrokowi Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 477² §1 k.p.c.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 §1 i 3 k.p.c. § 2 pkt 6 w zw. z § 9 ust.1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015r. poz. 1800, ze zm.) oraz art. 113 ust. 1 ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Na koszty procesu złożyły się: koszty zastępstwa procesowego oraz opłata od pozwu (4 050 zł + 4377 zł = 8 427 zł oraz 4050 zł + 5970 zł = 10 020 zł)

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa wydatki na opinię biegłej (opinia główna i opinia uzupełniająca) w kwocie 3 475,21 zł.

(-) Sędzia Anna Capik - Pater